

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 7. srpna 2008

k návrhu směrnice, kterou se mění směrnice 98/26/ES a směrnice 2002/47/ES

(CON/2008/37)

(2008/C 216/01)

Úvod a právní základ

Dne 22. května 2008 obdržela Evropská centrální banka (ECB) od Rady Evropské unie žádost o stanovisko k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a úvěrové pohledávky⁽¹⁾ (dále jen „navrhovaná směrnice“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 105 odst. 4 první odrážce Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Změny směrnice 98/26/ES

1. Noční zúčtování

ECB podporuje rozšíření ochrany podle čl. 3 odst. 1 směrnice 98/26/ES⁽²⁾ na služby nočního zúčtování, což má zásadní význam vzhledem k tomu, že systémy stále častěji využívají postupy nočního zúčtování k usnadnění zúčtování hromadných i drobných převodů.

2. Ochrana zajištění před následky platební neschopnosti

2.1 ECB navrhuje dále změnit čl. 9 odst. 1 směrnice 98/26/ES, a to z níže uvedených důvodů. Podle čl. 9 odst. 1 nejsou práva ECB a centrálních bank členských států na zajištění, které jim bylo poskytnuto, ovlivněna úpadkovým řízením proti účastníkovi ani protistraně, kteří poskytli zajištění. Zajištění může být realizováno k uspokojení těchto nároků. Určité nejasnosti by vyvstaly, pokud by byl čl. 9 odst. 1 vykládán tak, že zajištění poskytnuté v souvislosti s operacemi centrálních bank, včetně nouzových transakcí, je chráněno pouze před účinky úpadkového řízení proti účastníkovi v systému provozovaném

⁽¹⁾ KOM(2008) 213 v konečném znění.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

centrální bankou nebo protistraně centrální banky, kteří poskytli zajištění. Při posuzování ochrany zajištění poskytnutého centrálním bankám pro úvěrové operace centrálních bank podle směrnice 98/26/ES vyvstává otázka, zda ochrana ve prospěch centrálních bank zahrnuje i případy, kdy poskytnuté zajištění pochází od třetí osoby, která není účastníkem v systému provozovaném centrální bankou ani protistranou centrální banky.

- 2.2 V současné době se zdá, že některé členské státy transponovaly čl. 9 odst. 1 směrnice 98/26/ES způsobem, který neposkytuje ochranu zajištění, jež centrální bance poskytla třetí osoba, která není jedním z účastníků v systému provozovaném centrální bankou ani protistranou centrální banky, zatímco většina členských států transponovala čl. 9 odst. 1 tak, že zajištění, jež centrální bance poskytla třetí osoba, je výslovně chráněno. Některé členské státy transponovaly předmětné ustanovení doslovně a v těchto zemích je předmětem výkladu, zda je zajištění, jež centrální bance poskytla třetí osoba, chráněno.
- 2.3 S ohledem na výše uvedené by vyjasnění znění čl. 9 odst. 1 směrnice 98/26/ES zajistilo harmonizovanou ochranu zajištění, které bylo centrálním bankám poskytnuto třetími osobami, včetně zejména osob přidružených k účastníkům v systému provozovaném centrální bankou nebo protistranou centrální banky. To by zajistilo právní jistotu, pokud jde o zajištěné úvěry poskytované centrálními bankami, a konkrétně pak poskytlo ochranu moderním službám sdružování likvidity, např. v TARGET2, před platební neschopností třetí osoby, která poskytla zajištění jménem účastníka v systému provozovaném centrální bankou. Tato reforma by mohla být zvláště významná z hlediska operací centrálních bank týkajících se likvidity v obdobích finančních potíží, kdy lze očekávat, že likvidita, která byla protistraně poskytnuta, může být jménem této protistrany zajištěna třetí osobou.

3. Účast v systému

- 3.1 Čl. 2 písm. f) směrnice 98/26/ES umožňuje členským státům, aby pokládaly „nepřímého účastníka“ za „účastníka“, je-li to oprávněné z důvodů systémového rizika a za předpokladu, že nepřímý účastník je systému znám. Podmínka, aby nepřímý účastník byl systému znám, je důležitá, protože systém by jinak nemohl zjistit, kteří nepřímí účastníci spadají pod ochranu, jež je systému přiznána. Definice „nepřímého účastníka“ by proto měla být doplněna o podmínku, že nepřímí účastníci musí být provozovateli systému známi. To rovněž usnadní provozovateli systému splnit povinnost, kterou má podle druhého odstavce článku 10, tj. oznámit členskému státu, jehož právními předpisy se řídí, účastníky daného systému, včetně případných nepřímých účastníků, i jakékoli změny účastníků.
- 3.2 Aby se zamezilo pochybnostem, měly by být definice účastníka a nepřímého účastníka změněny, tak aby bylo jasné, že se jedná o definice vyčerpávající povahy, které zahrnují jen určité druhy subjektů, jež jsou ve vymezených pojmech jmenovitě uvedeny. Jakékoli rozdíly při použití těchto ustanovení by mohly ohrozit ochranu, kterou směrnice 98/26/ES poskytuje systémům, jež fungují na přeshraničním základě.
- 3.3 V definicích účastníka a nepřímého účastníka by měl dále být výraz „systém“ nahrazen nově definovaným výrazem „provozovatel systému“, jelikož systémy obvykle nemají právní subjektivitu a je to právě provozovatel systému, kdo vystupuje jako účastník v jiném systému, a zajišťuje tak vzájemnou propojenost systémů.

4. Definice systému

- 4.1 Definice systému podle čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES by měla být změněna. Výraz „systém“ by měl odpovídajícím způsobem odrážet celou škálu stávajících ujednání, tak aby se ochrana, již směrnice 98/26/ES poskytuje, vztahovala na co možná nejširší okruh systémů, čímž se bude minimalizovat systémové riziko. Stávající definice v první a druhé odrážce čl. 2 písm. a) především přesně nezohledňuje způsob, jakým je většina systémů založena. Ve většině případů nemá ujednání, jímž je systém založen, formu pouhé dohody mezi účastníky, ale představuje soubor pravidel týkajících se provozu systému,

kteří přijal provozovatel systému, nebo které jsou zakotveny právním předpisem. Od účastníků se očekává, že tato pravidla budou dodržovat. Systémy založené na mnohostranném smluvním ujednání jsou výjimkou, a nikoli standardním řešením, jak jej předvídá stávající znění čl. 2 písm. a). Provozovatel systému, jako je např. centrální depozitář, burza cenných papírů nebo centrální banka, obvykle zakládá systém jednostranným úkonem. Čl. 2 písm. a) by tedy měl být formulován tak, že formální ujednání může být založeno smlouvou, prostřednictvím standardních obchodních podmínek nebo právním předpisem, tj. zákonem nebo prováděcím předpisem. Definice systému by proto měla odkazovat na formální ujednání „zahrnující“ tři nebo více účastníků (namísto „mezi“ třemi nebo více účastníky), přičemž v důsledku této změny je třeba změnit i čl. 2 písm. a) druhou odrážku.

- 4.2 Podle stávající definice systému není jasné, zda směrnice 98/26/ES poskytuje ochranu před systémovým rizikem zúčtovacím systémům, jako jsou ústřední protistrany nebo clearingové instituce. I když řada členských států vzhledem k této nejistotě oznámila zúčtovací systémy Komisi podle čl. 2 písm. a) třetí odrážky, v ustanovení čl. 2 písm. a) první odrážce by měla být před slova „provádění převodních příkazů“ doplněna slova „zúčtování nebo“, tak aby tyto druhy subjektů mohly být rovněž jednoznačně považovány za samostatné systémy.
- 4.3 Výraz systém by měl kromě toho být vymezen flexibilně, aby zahrnul jakýkoli vývoj v organizaci systémů v budoucnu. Systém by měl být především definován dostatečně široce, tak aby zahrnoval jakýkoli budoucí systém, který případně vytvoří Eurosystem nebo který za systém označí ECB, jedná-li se o systém založený právním nástrojem ECB, který je závazný pro účastníky na základě ujednání s ECB, které se řídí právem členského státu. Systém založený právním nástrojem ECB by měl v každém případě spadat pod definici systému v čl. 2 písm. a) směrnice 98/26/ES.

5. Okamžik vstupu, neodvolatelnost a interoperabilní systémy

- 5.1 ECB se domnívá, že je třeba vyjasnit pojem „okamžik vstupu“ do systému pro účely čl. 3 odst. 3 směrnice 98/26/ES. Podle čl. 3 odst. 3 je okamžik vstupu převodního příkazu do systému vymezen pravidly daného systému. Vzhledem k tomu, že samotný okamžik vstupu není vymezen, existují mezi jednotlivými systémy rozdíly, jak co se týče příslušné definice, tak pokud jde o vlastní okamžik vstupu. Jestliže vnitrostátní právo, kterým se daný systém řídí, okamžik vstupu vymezuje, musí být pravidla systému s těmito definicemi v souladu. Vnitrostátní právo by však mělo být dostatečně flexibilní, aby pravidla systému týkající se okamžiku vstupu bylo možné upravit s cílem zohlednit zvláštní povahu operací konkrétního systému a chránit sofistikované zúčtovací nebo optimalizační postupy. Dále je důležité, aby v případě interoperabilních systémů mohla pravidla všech zúčastněných systémů vymezit okamžik vstupu dostatečně flexibilně s cílem chránit zúčtování napříč systémy a zajistit tak jejich interoperabilitu. ECB doporučuje odpovídajícím způsobem vyjasnit čl. 3 odst. 4, tak aby byly odstraněny nejasnosti související s tím, že systémy mají určitou míru volnosti, pokud jde o stanovení vhodného okamžiku vstupu, aniž by byly v tomto ohledu omezeny vnitrostátním právem, které může být nepružné a jehož změna může být obtížná. Podobné úvahy platí též pro pojem neodvolatelnosti pro účely článku 5 směrnice 98/26/ES.
- 5.2 Vzhledem k tomu, že počet a význam interoperabilních systémů od přijetí směrnice 98/26/ES výrazně vzrostl, podporuje ECB změny, které se týkají těchto systémů. Jednotlivé systémy mezi sebou vytvářejí vazby a dokonce navazující vazby a k jiným systémům mají přístup jako účastníci nebo prostřednictvím jiných rozhraní. ECB nicméně navrhuje, aby v definici „interoperabilních systémů“ byl výraz „systém“ nahrazen slovy „ujednání“ mezi dvěma nebo více systémy tak, aby byly zahrnuty veškeré možné druhy spojení a zároveň aby nedošlo ke vzniku domněnky, že se vytváří nová kategorie systémů. Pro ilustraci, platební infrastrukturu Eurosystemu TARGET2⁽¹⁾ tvoří soubor právně samostatných platebních systémů, které jsou vzájemně propojeny pomocí jednotné technické platformy podle obecných zásad ECB. Kromě toho je k TARGET2 připojeno více než 60 dalších systémů, včetně těch ze zemí mimo eurozónu, a to buď formou účasti, nebo formou dvoustranných ujednání prostřednictvím rozhraní přidruženého systému.

⁽¹⁾ Obecné zásady ECB/2007/2 ze dne 26. dubna 2007 o transevropském expresním automatizovaném systému zúčtování plateb v reálném čase (TARGET2) (Úř. věst. L 237, 8.9.2007, s. 1).

6. Oznamování provozovatelů systémů a dohled

ECB vítá definici provozovatele systému v novém čl. 2 písm. o), ačkoli je toho názoru, že definice by mohla být pozměněna, aby bylo zajištěno, že zahrnuje i systémy, které se skládají z několika účastníků bez jediného provozovatele systému. Ze stejného důvodu by měl být pozměněn také druhý pododstavec čl. 3 odst. 1 směrnice, aby bylo zajištěno, že důkazní břemeno ohledně vědomí platební neschopnosti leží na příslušném provozovateli systému. ECB také souhlasí s návrhem na změnu článku 10 směrnice 98/26/ES, podle kterého budou členské státy Komisi oznamovat kromě systémů též provozovatele daného systému. Nicméně v souladu s návrhem ECB uvedeným v odstavci 4.3 výše, podle kterého by definice systému měla zahrnovat systémy zřízené na základě právního nástroje ECB, by měl být čl. 10 odst. 1 změněn tak, aby Komisi mohly systémy a provozovatele systémů oznamovat členské státy nebo případně ECB. ECB se domnívá, že ustanovení čl. 10 odst. 3 a 4, která jsou z návrhu Komise vypuštěna, by měla být do textu znovu zařazena. Čl. 10 odst. 3, jenž uznává pravomoc příslušných vnitrostátních orgánů schvalovat systémy a vykonávat nad nimi dohled, by měl konstatovat, že je třeba respektovat pravomoc centrálních bank vykonávat dohled, která vyplývá z jejich úkolů v oblasti finanční stability.

7. Instituce elektronických peněz jako účastníci systémů

Definice „úvěrové instituce“ podle změněného ustanovení čl. 2 písm. b) směrnice 98/26/ES, jež odkazuje na definici obsaženou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřpracované znění) ⁽¹⁾, má za následek to, že se instituce elektronických peněz budou moci stát účastníky systémů označených podle směrnice 98/26/ES za podmínky, že jsou regulovány jako úvěrové instituce. ECB považuje výše uvedenou legislativní změnu za pozitivní krok, který přispěje ke stabilitě systémů. Změna v postavení institucí elektronických peněz jako úvěrových institucí by vyžadovala další revizi směrnice 98/26/ES.

8. Kolize právních řádů

Jasná a jednoduchá kolizní norma pro všechny aspekty zaknihovaných cenných papírů je důležitým předpokladem pro účinnou přeshraniční držbu finančních nástrojů a jejich převod. ECB sdílí názor Komise, že stávající kolizní normy obsažené ve směrnici 98/26/ES, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí ⁽²⁾ a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění ⁽³⁾ zvýšily právní jistotu, pokud jde o určení rozhodného práva. ECB si též všímá, že Komise ve svém dokumentu nazvaném „Kolize právních řádů: modernizace pravidla PRIMA pro cenné papíry ve zprostředkovaném držení“ poukazuje na to, že praktické uplatňování jednotné kolizní úpravy pro přeshraniční zúčtování cenných papírů a vypořádání obchodů s cennými papíry ve Společenství nadále vykazuje rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o výklad „místa účtu“. Úprava platná ve Společenství tak stále neposkytuje nejvyšší možnou úroveň předvídatelnosti a jistoty, co se týče rozhodného práva.

Z tohoto důvodu ECB pozorně sleduje snahy Komise o zvýšení jasnosti stávající úpravy platné ve Společenství. Vzhledem ke složitosti této problematiky se ECB domnívá, že by se taková obecná revize neměla uskutečnit v souvislosti s navrhovanou směrnicí.

Změny směrnice 2002/47/ES

9. Úvěrové pohledávky

- 9.1 ECB velmi vítá ty navrhované změny směrnice 2002/47/ES, jejichž cílem je usnadnit používání úvěrových pohledávek jako zajištění centrálními bankami. Na základě těchto změn bude postavení centrálních bank v Evropské unii při přijímání úvěrových pohledávek jako zajištění z právního hlediska bezpečnější, a to vzhledem k jinak nejednotné úpravě úvěrových pohledávek v různých zemích EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

Možnost používat úvěrové pohledávky jako zajištění při operacích centrálních bank má zásadní význam pro úvěrové instituce eurozóny, které mají velké množství úvěrových pohledávek ve svých rozvahách. Pro Eurosystem je velmi důležité, aby mohl využívat úvěrové pohledávky jako zajištění podle režimu stanoveného směrnicí 2002/47/ES, což usnadní neformální a efektivní nakládání s tímto druhem aktiv, zejména prostřednictvím elektronických prostředků, a to i na přeshraničním základě. ECB proto prosazuje, aby byl přijat text navržený Komisí a členskými státy nebyla dána možnost volby při implementaci, která by mohla narušit platnost a právní jistotu, pokud jde o přijímání tohoto druhu zajištění.

- 9.2 Navrhované změny v čl. 1 odst. 4 písm. a) směrnice 2002/47/ES omezují použití tohoto ustanovení na úvěrové pohledávky, které jsou způsobilé pro zajištění úvěrových operací centrálních bank. Pro účely ECB a Eurosystemu je to dostatečné. Navrhovaná změna však jde nad rámec použití úvěrových pohledávek výlučně pro účely operací centrálních bank, když vztahuje pravidla směrnice 2002/47/ES na jakoukoli úvěrovou pohledávku, která by mohla být způsobilá pro zajištění úvěrových operací centrálních bank v EU. Vystává otázka transparentnosti ohledně rozsahu, v jakém navrhovaná změna umožní i jiným příjemcům zajištění, než jsou centrální banky, použít takové úvěrové pohledávky způsobilé pro centrální banky pro účely zajištění. Zejména ne všechny centrální banky v EU mohou mít snadno dostupná kritéria způsobilosti pro přijetí úvěrových pohledávek jako zajištění, což by působilo potíže příjemcům zajištění, kteří nejsou centrální bankou, efektivním způsobem určit, zda daná úvěrová pohledávka, kterou hodlají použít jako zajištění, je skutečně způsobilá. Kritéria způsobilosti užívaná Eurosystemem a centrálními bankami mimo eurozónu se navíc mohou lišit a tato kritéria se mohou časem měnit. S cílem zajistit právní jistotu a rovné podmínky v rámci celé EU proto ECB doporučuje, aby byla zavedena jednoduchá a jednotná definice úvěrových pohledávek, na které se vztahuje směrnice 2002/47/ES, jež by nespojovala takové úvěrové pohledávky s kritérii způsobilosti používanými centrálními bankami. Taková definice úvěrových pohledávek pro účely vymezení rozsahu směrnice 2002/47/ES by měla být dostatečně široká, aby zahrnovala úvěrové pohledávky, které považuje Eurosystem za způsobilé. Nemůže-li být taková definice přijata, je přinejmenším nezbytné zajistit, aby úvěrové pohledávky skutečně poskytnuté Eurosystemu jako zajištění spadaly pod novou definici ve směrnici 2002/47/ES.
- 9.3 Navrhované změny nezahrnují vyjasnění kolizních norem, které se vztahují na přeshraniční použití úvěrových pohledávek jako zajištění. Současné znění článku 9 směrnice 2002/47/ES o kolizních normách se vztahuje pouze na zaknihované cenné papíry a jednoznačně se nevztahuje na úvěrové pohledávky. Pro přeshraniční použití úvěrových pohledávek jako zajištění je velmi důležité harmonizovat příslušné kolizní normy. Úvěrové pohledávky použité jako zajištění mohou zahrnovat právní řády několika zemí, např. právo dlužníka, věřitele nebo smlouvy, atd., a z důvodu právní jistoty potřebují smluvní strany přesně vědět, které právo je rozhodné pro účely platnosti a přednosti při použití úvěrových pohledávek jako zajištění. Kolizní normy, kterými se řídí účinky postoupení pohledávek vůči třetím osobám, nejsou v současné době v EU harmonizovány; nejistota existuje, pokud jde o rozhodné právo, přičemž strany musí případně postupovat v souladu s požadavky více než jednoho právního řádu, aby dosáhly určité jistoty ohledně právní bezvadnosti při přijímání zajištění. To je významná překážka, přičemž přeshraniční užití úvěrových pohledávek jako zajištění v rámci EU by se výrazně usnadnilo, pokud by existoval jednotný soubor kolizních norem pro takové účinky na třetí strany. Jelikož v nařízení Řím I⁽¹⁾ nebyla taková změna provedena, je zvláště důležité zahrnout tato pravidla do směrnice 2002/47/ES. Zavedení těchto společných pravidel by přineslo výrazné výhody.
- 9.4 ECB má následující technické připomínky s cílem zajistit jednotnost v rámci navrhované směrnice, pokud jde o zahrnutí úvěrových pohledávek do směrnice 2002/47/ES. S cílem zajistit, aby oblast působnosti směrnice 2002/47/ES zahrnovala nejen postoupení úvěrových pohledávek, ale také zástavní právo k úvěrovým pohledávkám, by měl být čl. 2 odst. 1 písm. c) změněn tak, aby upravoval plný nárok k finančnímu kolaterálu s cílem vyjasnit, že zástavní právo k úvěrové pohledávce nebo zatížení

(¹) KOM(2005) 650 v konečném znění.

úvěrové pohledávky je také zahrnuto pod definici pojmu „dohoda o finančním zajištění s poskytnutím jistoty“. V definici finančních nástrojů v čl. 2 odst. 1 písm. e) by měl být dále doplněn odkaz na úvěrové pohledávky. Konečně, článek 3 by měl být doplněn tak, aby kromě registrace a notifikace zahrnoval i převod držby v souvislosti podmínkami platnosti dohody o finančním zajištění.

10. Započtení (netting)

Navrhovaná směrnice neobsahuje žádné změny ustanovení o započtení v případě platební neschopnosti ani ve směrnici 2002/47/ES ani ve směrnici 98/26/ES. Nadále platí, že pro finanční trhy je velmi důležitá možnost závěrečného vypořádání v případě platební neschopnosti. Otázka vynutitelnosti závěrečného vypořádání se proto neomezuje pouze na individuální dohody o finančním zajištění, ale je relevantní pro všechny druhy dohod, jejichž cílem je omezení úvěrového rizika. Existuje potřeba dalšího pokroku v úpravě započtení nejen ve směrnici 2002/47/ES, ale obecně ve finančních předpisech EU. Bylo by např. užitečné, kdyby byla dosažena větší shoda mezi různými definicemi vypořádání a započtení v různých právních aktech EU. Současně z pohledu systémové významnosti výkonu automatických práv závěrečného vypořádání vůči systémově významným úvěrovým a finančním institucím působícím na mezinárodním finančním trhu je na evropské úrovni třeba širší diskuse o použití ustanovení o závěrečném vypořádání na finanční instituce na mimoburzovním trhu s deriváty, a nikoli pouze v kontextu dohod o finančním zajištění.

11. Pozměňovací návrhy

Pokud by toto stanovisko vedlo ke změnám v navrhované směrnici, jsou v příloze obsaženy návrhy příslušných změn.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 7. srpna 2008.

prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

PŘÍLOHA

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY ⁽¹⁾

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
<p>Změna č. 1 Článek 1 navrhované směrnice Změna směrnice 98/26/ES, čl. 2 písm. a)</p>	
<p>Článek 2</p> <p>Pro účely této směrnice se:</p> <p>a) „systémem“ rozumí formální dohoda:</p> <ul style="list-style-type: none"> — mezi třemi nebo více účastníky, nepočítaje v to případného zúčtovatele, případnou ústřední protistranu, případnou clearingovou instituci nebo případného nepřímého účastníka, se společnými pravidly a standardizovaným postupem provádění převodních příkazů mezi účastníky, — která se řídí právem členského státu, jež si účastníci zvolili; účastníci si však mohou zvolit pouze právo toho členského státu, v němž alespoň jeden z nich má své ústředí, a — označená za systém, aniž jsou dotčeny jiné obecně použitelné přísnější podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy a oznámená Komisi členským státem, jehož právem se dohoda řídí, poté, co se členský stát ujistí o přiměřenosti pravidel systému. 	<p>Článek 2</p> <p>Pro účely této směrnice se:</p> <p>a) „systémem“ rozumí formální ujednání ^(*):</p> <ul style="list-style-type: none"> — mezi zahrnující mezi zahrnující tři nebo více účastníků, nepočítaje v to případného zúčtovatele, případnou ústřední protistranu, případnou clearingovou instituci nebo případného nepřímého účastníka, se společnými pravidly a standardizovaným postupem zúčtování nebo nebo provádění převodních příkazů mezi účastníky, — které se řídí právem členského státu, jež si účastníci zvolili; účastníci si však mohou zvolit pouze právo toho členského státu, v němž alespoň jeden z nich má své ústředí nebo které je založeno právním aktem ECB, jenž je pro účastníky závazný na základě ujednání s ECB, které se řídí právem členského státu, a — označené za systém, aniž jsou dotčeny jiné obecně použitelné přísnější podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy a oznámené Komisi členským státem, jehož právem se dohoda řídí, poté, co se členský stát ujistí o přiměřenosti pravidel systému a aniž jsou dotčeny jiné obecně použitelné přísnější podmínky stanovené vnitrostátními právními předpisy, nebo ii) Evropskou centrální bankou jako systém založený právním aktem ECB.

Odůvodnění – viz odstavec 4 stanoviska

Změna 2

Čl. 1 navrhované směrnice

Změna směrnice 98/26/ES, čl. 2 písm. f) a g)

<p>Článek 2</p> <p>f) „účastníkem“ rozumí instituce, ústřední protistrana, účtovatel, clearingová instituce nebo systém. [...]</p>	<p>Článek 2</p> <p>f) „účastníkem“ rozumí pouze instituce, ústřední protistrana, účtovatel, clearingová instituce nebo provoditel systému. [...]</p>
--	--

⁽¹⁾ Pozměňovací návrhy uvedené v příloze vycházejí z textu navrhované směrnice a z textu směrnice 98/26/ES a směrnice 2002/47/ES, které podle názoru ECB také vyžadují změnu. Pozměňovací návrhy se omezují na změny, které vycházejí z návrhů ECB uvedených v tomto stanovisku. Návrhy by se měly uplatnit přiměřeně a tam, kde je to vhodné, na jiné směrnice, jež navrhovaná směrnice mění.

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
g) „nepřímým účastníkem“ rozumí instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce nebo systém se smluvním vztahem k instituci účastníci se systému, který provádí převodní příkazy, přičemž tento vztah umožňuje nepřímému účastníkovi provádět převodní příkazy prostřednictvím systému;	g) „nepřímým účastníkem“ rozumí pouze instituce, ústřední protistrana, zúčtovatel, clearingová instituce nebo provozovatel systému se smluvním vztahem k instituci účastníci se systému, který provádí převodní příkazy, přičemž tento vztah umožňuje nepřímému účastníkovi provádět převodní příkazy prostřednictvím systému, avšak pod podmínkou, že nepřímý účastník je znám provozovateli systému;

Odůvodnění – Viz odstavec 3 stanoviska

Změna 3

Čl. 1 navrhované směrnice

Změna směrnice 98/26/ES, čl. 2 písm. n)

Článek 2	Článek 2
n) „interoperabilním systémem“ rozumí systém, který s jedním či několika systémy uzavře dohodu, na jejímž základě dojde k zavedení vzájemných řešení, a nikoli pouhému připojení ke stávající běžné nabídce služeb	n) „interoperabilním ujednáním systémem “ rozumí systém, který s jedním či několika systémy uzavře dohodu , jakékoli ujednání mezi dvěma nebo více provozovateli systémů, na jehož základě dojde k zavedení vzájemných řešení, a nikoli pouhému připojení ke stávající běžné nabídce služeb;

Odůvodnění – viz odstavec 5.2 stanoviska

Změna 4

Čl. 1 odst. 2 písm. f) navrhované směrnice

Změna směrnice 98/26/ES, čl. 2 písm. o)

o) „provozovatelem systému“ rozumí subjekt odpovědný za každodenní provoz systému. Provozovatel systému může jednat rovněž jako zúčtovatel, ústřední protistrana nebo clearingová instituce.	o) „provozovatelem systému“ rozumí subjekt, popřípadě subjekty , odpovědný za každodenní provoz systému. Provozovatel systému může jednat rovněž jako zúčtovatel, ústřední protistrana nebo clearingová instituce.
--	---

Odůvodnění – viz odstavec 6 stanoviska

Změna 5

Čl. 1 odst. 3 navrhované směrnice

Změna směrnice 98/26/ES, čl. 3 odst. 1 pododstavec 2

Jsou-li výjimečně převodní příkazy vloženy do systému po okamžiku zahájení úpadkového řízení a provedeny v obchodním dnu, jak je stanoven pravidly systému, během něhož došlo k zahájení tohoto úpadkového řízení, jsou právně vymahatelné a závazné pro třetí osoby pouze tehdy, jestliže po provedení zúčtování může provozovatel systému doložit, že mu zahájení úpadkového řízení nebylo ani nemohlo být známo.	Jsou-li výjimečně převodní příkazy vloženy do systému po okamžiku zahájení úpadkového řízení a provedeny v obchodním dnu, jak je stanoven pravidly systému, během něhož došlo k zahájení tohoto úpadkového řízení, jsou právně vymahatelné a závazné pro třetí osoby pouze tehdy, jestliže po provedení zúčtování může příslušný provozovatel systému doložit, že mu zahájení úpadkového řízení nebylo ani nemohlo být známo.
---	--

Odůvodnění – viz odstavec 6 stanoviska

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
Změna 6	
Čl. 1 navrhované směrnice	
Změna směrnice 98/26/ES, nový čl. 3 odst. 4	
<p>Článek 3</p> <p>4. V případě interoperabilních systémů každý systém stanoví svá vlastní pravidla týkající se okamžiku vstupu do tohoto systému. Pravidla jednoho systému týkající se okamžiku vstupu nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní.</p>	<p>Článek 3</p> <p>4. V případě interoperabilních ujednání každý systém stanoví ve svých vlastních pravidlech okamžik vstupu do tohoto systému. Pravidla jednoho systému týkající se okamžiku vstupu nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní. tak, aby bylo v možném rozsahu zajištěno, že pravidla všech systémů, které jsou stranou interoperabilního ujednání, jsou v tomto ohledu uvedena v soulad.</p> <p>Není-li výslovně stanoveno v pravidlech dotčených systémů jinak, pravidla jednoho systému týkající se okamžiku vstupu nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní.</p>
<u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 5.1 stanoviska	
Změna 7	
Čl. 1 navrhované směrnice	
Změna směrnice 98/26/ES, čl. 5	
<p>Článek 5</p> <p>Účastník systému nebo třetí osoba nesmějí převodní příkaz odvolat od okamžiku vymezeného pravidly systému.</p> <p>V případě interoperabilních systémů každý systém stanoví svá vlastní pravidla týkající se okamžiku odvolání v tomto systému. Pravidla jednoho systému týkající se okamžiku odvolání nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní.</p>	<p>Článek 5</p> <p>Účastník systému nebo třetí osoba nesmějí převodní příkaz odvolat od okamžiku vymezeného pravidly systému.</p> <p>V případě interoperabilních ujednání každý systém stanoví ve svých vlastních pravidlech okamžik odvolání v tomto systému. Pravidla jednoho systému týkající se okamžiku odvolání nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní. neodvolatelnosti tak, aby bylo v možném rozsahu zajištěno, že pravidla všech systémů, které jsou stranou interoperabilního ujednání, jsou v tomto ohledu uvedena v soulad.</p> <p>Není-li výslovně stanoveno v pravidlech dotčených systémů jinak, pravidla jednoho systému týkající se okamžiku neodvolatelnosti nejsou dotčena pravidly ostatních systémů, s nimiž je tento systém interoperabilní.</p>
<u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 5.1 stanoviska	
Změna 8	
Čl. 1 navrhované směrnice	
Změna směrnice 98/26/ES, čl. 9 odst. 1	
<p>Článek 9</p> <p>1. Práva systému nebo účastníka na zajištění poskytnuté v souvislosti se systémem a práva centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky na zajištění, které jim bylo poskytnuto, nejsou ovlivněna úpadkovým řízením proti účastníkovi ani proti protistraně centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky, kteří poskytli zajištění. Zajištění může být realizováno k uspokojení těchto práv.</p>	<p>Článek 9</p> <p>1. Práva provozovatele systému nebo účastníka na zajištění poskytnuté v souvislosti se systémem a práva centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky na zajištění, které jim bylo poskytnuto, nejsou ovlivněna úpadkovým řízením proti účastníkovi ani proti protistraně centrálních bank členských států nebo Evropské centrální banky nebo proti jakékoli třetí osobě, včetně přidružených osob takového účastníka nebo protistrany, kteří poskytli zajištění. Zajištění může být realizováno k uspokojení těchto práv.</p>
<u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 2 stanoviska	

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
<p>Změna 9</p> <p>Článek 1 navrhované směrnice</p> <p>Změna směrnice 98/26/ES, čl. 10</p>	
<p>Článek 10</p> <p>Členské státy určí systémy a příslušné provozovatele systémů, kteří spadají do oblasti působnosti této směrnice, oznámí je Komisi a sdělí jí, které orgány byly určeny v souladu s čl. 6 odst. 2.</p> <p>Provozovatel systému oznámí členskému státu, jehož právními předpisy se řídí, účastníky systému, včetně případných nepřímých účastníků, i jakékoli změny účastníků.</p>	<p>Článek 10</p> <p>Členské státy, nebo ECB, pokud je systém založen právním aktem ECB, určí systémy a příslušné provozovatele systémů, kteří spadají do oblasti působnosti této směrnice, oznámí je Komisi a sdělí jí, které orgány byly určeny v souladu s čl. 6 odst. 2.</p> <p>Provozovatel systému oznámí členskému státu, jehož právními předpisy se řídí, účastníky systému, včetně případných nepřímých účastníků, i jakékoli změny účastníků.</p> <p>Kromě oznamovací povinnosti uvedené v druhém pododstavci mohou členské státy podrobit provozovatele systémů spadající do jejich pravomoci dohledu nebo schvalování. Je třeba rovněž zajistit, aby byly respektovány pravomoci ECB a národních centrální bank vykonávat dohled.</p> <p>Každý, kdo prokáže právní zájem, může požádat instituci, aby ho informovala o systémech, v nichž je účastníkem, a aby mu poskytla informace o hlavních pravidlech těchto systémů.</p>
<p><i>Odůvodnění – viz odstavec 6 stanoviska</i></p>	
<p>Změna 10</p> <p>Změna směrnice 2002/47/ES, čl. 2 odst. 1 písm. c)</p>	
<p>Článek 2 odst. 1 písm. c)</p> <p>c) „dohodou o finančním zajištění s poskytnutím jistoty“ rozumí dohoda, podle níž poskytovatel zajištění poskytuje příjemci zajištění nebo v jeho prospěch jistotu v podobě finančního aktiva, přičemž plně vlastnické právo k němu zůstává při zřízení jistoty poskytovateli zajištění;</p>	<p>Článek 2 odst. 1 písm. c)</p> <p>c) „dohodou o finančním zajištění s poskytnutím jistoty“ rozumí dohoda, podle níž poskytovatel zajištění poskytuje příjemci zajištění nebo v jeho prospěch jistotu v podobě finančního aktiva, přičemž plně vlastnické právo nebo plný nárok k němu zůstává při zřízení jistoty poskytovateli zajištění;</p>
<p><i>Odůvodnění – viz odstavec 9</i></p>	
<p>Změna 11</p> <p>Změna směrnice 2002/47/ES, čl. 2 odst. 1 písm. e)</p>	
<p>Článek 2 odst. 1 písm. e)</p> <p>e) „finančními nástroji“ rozumějí akcie společností a další cenné papíry rovnocenné akciím společností a dluhopisy a jiné formy dluhových cenných papírů, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu, a všechny ostatní běžně obchodované cenné papíry, s nimiž je spojeno právo získat takové akcie, dluhopisy nebo jiné cenné papíry upsáním, koupí či výměnou, nebo ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích (s výjimkou platebních nástrojů), včetně podílových jednotek subjektů kolektivního investování, nástrojů peněžního trhu a pohledávek a práv souvisejících s výše uvedenými aktivy;</p>	<p>Článek 2 odst. 1 písm. e)</p> <p>e) „finančními nástroji“ rozumějí akcie společností a další cenné papíry rovnocenné akciím společností a dluhopisy a jiné formy dluhových cenných papírů, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu, a všechny ostatní běžně obchodované cenné papíry, s nimiž je spojeno právo získat takové akcie, dluhopisy nebo jiné cenné papíry upsáním, koupí či výměnou, nebo ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích (s výjimkou platebních nástrojů), včetně podílových jednotek subjektů kolektivního investování, nástrojů peněžního trhu a pohledávek a práv souvisejících s výše uvedenými aktivy, jakož i úvěrové pohledávky v rozsahu stanoveném touto směrnicí;</p>
<p><i>Odůvodnění – viz odstavec 9</i></p>	

Text navrhovaný Komisí ⁽¹⁾	Změny navrhované ECB ⁽²⁾
<p>Změna 12</p> <p>Čl. 2 odst. 3 navrhované směrnice</p> <p>Změna směrnice 2002/47/ES, čl. 3</p>	
<p>Článek 3</p> <p>nový pododstavec</p> <p>Jsou-li jako finanční zajištění poskytovány úvěrové pohledávky, nesmějí členské státy vyžadovat, aby vytvoření, platnost nebo důkazní přípustnost jejich poskytnutí jako finančního zajištění na základě dohody o finančním zajištění závisely na vykonání formálního aktu, například registraci nebo informování dlužníka o poskytnutí úvěrové pohledávky jako zajištění.</p>	<p>Článek 3</p> <p>nový pododstavec</p> <p>Jsou-li jako finanční zajištění poskytovány úvěrové pohledávky, nesmějí členské státy vyžadovat, aby vytvoření, platnost nebo důkazní přípustnost jejich poskytnutí jako finančního zajištění na základě dohody o finančním zajištění závisely na vykonání formálního aktu, například registraci, převodu držby nebo informování dlužníka o poskytnutí úvěrové pohledávky jako zajištění.</p>
<p><u>Odůvodnění</u> – viz odstavec 9</p>	
<p>(¹) Přeskrtnutý text navrhuje ECB vypustit.</p> <p>(²) Tučný text navrhuje ECB doplnit.</p> <p>(*) Tento výraz by měl ve směrnici 98/26/ES nahradit výraz „formální dohoda“.</p>	